

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Martinem Láníčkem v právní věci

žalobce: **A.T. P.**
státní příslušnost Vietnamská socialistická republika
zastoupený advokátem Mgr. Faridem Alizeyem
sídlem Stodolní 834/7, 702 00 Ostrava

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. OAM-779/ZA-ZA11-HA13-2022 ze dne 27. září 2022, ve věci mezinárodní ochrany

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce je státním příslušníkem Vietnamské socialistické republiky a dne 23. 8. 2022 podal v České republice opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany. Žalovaný rozhodnutím identifikovaným v záhlaví tohoto rozsudku (dále též „napadené rozhodnutí“) rozhodl o nepřipustnosti této žádosti podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona číslo 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“) a řízení o udělení mezinárodní ochrany podle § 25 písm. i) téhož zákona zastavil.

2. V důvodech rozhodnutí žalovaný především poukázal na předchozí žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany, které nebylo vyhověno s tím, že rozhodnutí žalovaného bylo „potvrzeno“ rozsudkem Krajského soud v Ostravě rozsudkem č.j. 20 Az 4/2022. Žalovaný dále v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že žalobce při podání opakované žádosti uvedl naprosto stejné motivy své neochoty se do Vietnamu opětovně vrátit, jako uváděl v průběhu správního řízení o jeho první žádosti o udělení mezinárodní ochrany, tj. ekonomické důvody. Ve Vietnamu ani nedošlo od doby, kdy byla posuzována předchozí žádost žalobce, případně od ukončení soudního řízení v červnu 2022, ani k žádné změně, která by mohla představovat novou skutečnost ve smyslu § 11a odst. 1 písm. b) zákona o azylu, nebo by svědčila o tom, že by žalobce mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu, nebo že by mu hrozila vážná újma podle § 14a téhož zákona.
3. Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce včasnou žalobu, ve které navrhoval, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení. V žalobě namítl, že při projednání jeho žádosti došlo k pochybení správního orgánu a rozhodnutí považuje za nezákonné a nepřezkoumatelné. Žalovanému vytyká porušení § 2, § 3, § 4 odst. 1, § 50 odst. 4 a § 68 odst. 3 zákona číslo 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále též „správní řád“). Žalobce vyjádřil přesvědčení, že splňuje zákonné podmínky pro udělení azylu stanovené v § 12 zákona o azylu, dále nelze vyloučit ani možnost udělení humanitárního azylu podle § 14, nebo doplňkové ochrany podle § 14a odst. 2 písm. b) zákona o azylu, když na sociálních sítích kritizoval současný režim v zemi původu a z toho důvodu se reálně obává, že bude v zemi svého původu pronásledován. Jedná se o nové skutečnosti, které ve své předchozí žádosti neuvedl, ale žalovaný jím uváděné důvody nevzal na vědomí. Žalobce dále poukázal na to, že veškeré jeho ekonomické zázemí a sociální vazby jsou v České republice. Má sice v zemi původu rodinu, nicméně tuto nebude schopen zajistit a poskytnout jí adekvátní podmínky pro společný život v případě hrozícího nebezpečí a pronásledování jeho osoby z důvodu politických názorů a opakované kritiky tamějšího politického režimu. Dalším významným důvodem je, že pro něj ve Vietnamu neexistuje žádné zázemí, které by mu umožnilo věnovat se podnikání v maloobchodu, případně jiným aktivitám směřujícím k živobytí pro jeho rodinu. Veškeré toto zázemí má v České republice. Nemožnost zajistit si ekonomickou činnost by vystavila existenčním problémům nejen jeho, ale také jeho rodinu v zemi původu, která je od jeho pomoci odvislá. V případě nuceného vycestování zpět do země původu bude celá jeho rodina vystavena existenčním problémům, a tyto skutečnosti považuje za důvody zvláštního zřetele hodné pro naplnění podmínek pro udělení humanitárního azylu podle § 14 zákona o azylu. Podle názoru žalobce navíc všechny v rozhodnutí citované zprávy o stavu dodržování lidských práv a bezpečnostní situaci svědčí o tom, že ve Vietnamu vládne autoritativní a autokratický režim, který nedodržuje lidská práva, práva jednotlivce, režim zasahuje do nezávislosti soudu, jsou tvrdě potlačovány jakékoliv demonstrace projevující jakýkoliv názor a veřejnou aktivitu. Žalobce poukázal na pohovor ze dne 26. 8. 2022, ve kterém žalovanému rozsáhle uvedl nové důvody své druhé žádosti, zejména zdůraznil, že nikdy nebyl členem komunistické strany a na sociálních sítích šířil komentáře proti současnému režimu, a za tyto komentáře mu bylo vyhrožováno, že se nesmí vrátit do země původu, avšak správní orgán uvedenou skutečnost nebral v úvahu jako novou. Takový výklad §10a zákona o azylu považuje žalobce za nepřipustný, zužující a rozporný se zásadou

in dubio mitius. Podle žalobce jsou dány důvody minimálně pro udělení doplňkové ochrany podle § 14a odst. 2 písm. b) zákona o azylu.

4. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Ve vyjádření k žalobě zdůraznil právní režim posuzování opakovaných žádostí o udělení mezinárodní ochrany a poukázal na to, že žalobce v opakované žádosti neuvedl žádné nové skutečnosti, kterými by se měl žalovaný zabývat meritorně a jeho tvrzení o pronásledování v zemi původu není založeno na reálném základě. Žalovaný dále uvedl, že žalobce ve správním řízení netvrdil, že by měl vyjadřovat na sociálních sítích své názory proti vietnamskému režimu.
5. Krajský soud v Ostravě přezkoumal u ústního jednání napadené rozhodnutí a řízení předcházející jeho vydání v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona číslo 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též „s. ř. s.“)] a dospěl k závěru, že žaloba důvodná není.
6. Předmětem soudního přezkumu je rozhodnutí žalovaného o zastavení řízení o žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany pro její nepřipustnost podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu, t.j. proto, že se jedná o opakovanou žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany, aniž by byly uvedeny či zjištěny nové rozhodné skutečnosti oproti stavu, kdy žalobce žádost podával poprvé.
7. Krajský soud předně uvádí, že je mu známo z úřední činnosti (viz řízení sp. zn. 20 Az 4/2022, které projednával stejný soudce), že žalobce podal v České republice první žádost o udělení mezinárodní ochrany již dne 9. 11. 2021 a k důvodům žádosti uvedl, že odcestoval do Evropy z ekonomických důvodů, aby si zde vydělal finance a mohl pomoci rodině. V jejich oblasti jsou povodně, pole jsou neúrodná, není to tam výdělečné a má tak dluhy. Žalovaný žádost zamítl jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu, protože podle výpovědi žalobce byly důvodem jeho odchodu z vlasti pouze ekonomické důvody, jelikož do České republiky přicestoval za prací. Jiné důvody odchodu z vlasti a následného podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany žalobce nesdělil a neuvedl ani žádné skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být ve vlasti vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu tam hrozí vážná újma podle § 14a zákona o azylu. Následně podanou žalobu zdejší krajský soud rozsudkem ze dne 23. 5. 2022 č. j. 20 Az 4/2022-30 zamítl (kasační stížnost proti rozsudku podaná nebyla).
8. Dále krajský soud ze správního spisu zjistil, že žalobce podal dne 23. 8. 2022 novou žádost o udělení mezinárodní ochrany. Dne 26. 8. 2022 poskytl k žádosti údaje a mimo jiné v kolonce „*Politické přesvědčení*“ uvedl „*Žádné nemám. Nikdy jsem nebyl členem žádné politické strany.*“ K důvodům žádosti pak konkrétně uvedl, že si vzal půjčky od svých známých, kvůli povodním, potřeboval opravit dům. Chtěl si peníze vydělat v Rumunsku, ale protože jej propustili, tak neměl dluh jak splácet, potřebuje si někde vydělat peníze na svůj dluh. Žalovaný zajistil aktuální podklady o zemi původu, a to jednak informaci odboru azylové a migrační politiky (OAMP) ze dne 14. 6. 2022 o Bezpečnostní a politické situaci v zemi - „Vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv“ a zprávu Mezinárodní organizace pro migraci (IOM) z července 2022 - „Přehled údajů o zemi za rok 2021 Vietnam“. Dne 27. 9. 2022 rozhodl žalovaný o žádosti žalobce, jak shora uvedeno.
9. Podle § 25 písm. i) zákona o azylu řízení (o udělení mezinárodní ochrany) se zastaví, jestliže je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřipustná.

10. Podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřipustná, podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřipustnou podle § 11a odst. 1.
11. Podle § 11a odst. 1 téhož zákona platí, že podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ministerstvo nejprve posoudí přípustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a to, zda uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které a) nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a b) svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a.
12. Mezi účastníky není sporné, že žalobce v přezkoumávaném správním řízení žádal o udělení mezinárodní ochrany již podruhé a jeho předchozí žádost byla zamítnuta. Jak vyplývá z konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu, institut opakované žádosti neslouží k upřesňování či skutkovému doplňování předchozí žádosti, ale jeho hlavním účelem je postihnout případy, kdy se objeví takové závažné skutečnosti, které by mohly ovlivnit postavení žadatele a které nemohl uplatnit bez vlastního zavinění během předchozího řízení (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 6. 2009 č. j. 9 Azs 5/2009-65, a rozsudek rozšířeného senátu téhož soudu ze dne 6. 3. 2012 č. j. 3 Azs 6/2011 - 96, publ. pod č. 2642/2012 Sb. NSS). Koncept opakovaných žádostí je založen na existenci nových skutečností nebo zjištění, které musí mít určitou přidanou hodnotu a kvalitu oproti předchozí žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Věcné projednání opakované žádosti je výjimkou, kterou je třeba vykládat restriktivně tak, aby byl respektován jeden ze základních principů rozhodování ve veřejném právu, a sice princip právní jistoty, jehož výrazem je i překážka věci pravomocně rozhodnuté.
13. Závěry žalovaného jsou se shora uvedenými rozhodnutími Nejvyššího správního soudu v souladu. Z obsahu správního spisu je především zřejmé, že žalobce v opakované žádosti uváděl obsahově stejné (tj. ekonomické) důvody pro udělení mezinárodní ochrany, jako v řízení původním. Pokud v žalobě tvrdil, že v pohovoru ze dne 26. 8. 2022 nově hovořil o tom, že na sociálních sítích šířil komentáře proti současnému režimu a že mu bylo za tyto komentáře vyhrožováno, tak tato tvrzení nemají oporu ve správním spise. Podle správního spisu žalobce dne 26. 8. 2022 poskytl žalovanému údaje k žádosti o mezinárodní ochranu a k dotazu „*Politické přesvědčení*“ uvedl „*Žádné nemám, Nikdy jsem nebyl členem žádné politické strany*“. O žádném „protirežimním“ vyjadřování na sociálních sítích nehovořil a jiný pohovor toho dne ani kdykoliv jindy v rámci přezkoumávaného správního řízení podle obsahu správního spisu neproběhl. Krajský soud umožnil zástupci žalobce na uvedený rozpor reagovat při ústním jednání u soudu, ale zástupce žalobce uvedl, že nedisponuje důkazy k prokázání svých tvrzení. Za této procesní situace krajský soud uzavírá, že žalobce se až v žalobě (prostřednictvím zástupce) poprvé zmínil o své údajné kritice současného (vietnamského) režimu na sociálních sítích a o obavách z pronásledování z tohoto důvodu, ale ani v soudním řízení svá tvrzení blíže nespecifikoval (nerozvedl) a především nedoložil, proto krajský soud tato nová tvrzení nepovažuje za osvědčená.
14. Žalobce rovněž nezpochybnil ani nevyvrátil závěry žalovaného učiněné na podkladě aktuálních informací, shromážděných v průběhu správního řízení, že ve

Vietnamu nedošlo od doby, kdy byla meritorně posuzována jeho předchozí žádost (případně od doby ukončení soudního řízení v červnu 2022) k žádné změně, která by mohla představovat novou skutečnost ve smyslu § 11a odst. 1 písm. b) zákona o azylu. Odůvodnění napadeného rozhodnutí se ve vztahu k situaci ve Vietnamu sice může jevit na první pohled jako poměrně kusé, ale za situace, kdy žalobce ve své opakované žádosti nezmiňoval žádné nové důvody v azylově relevantním významu, lze považovat takové odůvodnění za dostačující.

15. K námitkám ohledně důvodů pro udělení tzv. humanitárního azylu (z důvodu tvrzené nemožnosti žalobce zajistit ve Vietnamu živobytí pro sebe a svou rodinu) krajský soud uvádí, že v případě opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany má žalovaný při posuzování její přípustnosti podle § 11a odst. 1 zákona o azylu zkoumat toliko, zda nové skutečnosti svědčí o tom, že by žadatel mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 (tj. nikoliv v § 14 upravujícím azyl z humanitárních důvodů) nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a. Žalovaný proto nepochybil, pokud se důvody pro udělení azylu podle § 14 explicitně nezabýval. Krajský soud pouze pro úplnost odkazuje na dlouhodobě ustálenou judikaturu Nejvyššího správního soudu, podle které obtíže žadatele o azyl stran obživy či možnosti seberealizace nelze bez přistoupení dalších okolností hodných zvláštního zřetele vnímat jinak, nežli jako důvody ekonomické, nepostačující k udělení humanitárního azylu podle § 14 zákona o azylu [srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 8. 2003, č. j. 5 Azs 3/2003 - 54 nebo usnesení téhož soudu ze dne 19. 11. 2020 č. j. 6 Azs 179/2020-32 (také v tomto usnesení Nejvyšší správní soud posuzoval důvody pro udělení humanitárního azylu u žadatele, který jako důvod obav z návratu do země původu uvedl strach ze ztráty obživy a nemožnost uživit rodinu, včetně dětí)].
16. Nad rámec nutného krajský soud dodává, že nepochybňuje tvrzení žalobce o tom, že Vietnamská socialistická republika je autoritářským státem, což vyplývá i ze zpráv shromážděných žalovaným. To však podle přesvědčení krajského soudu samo o sobě neznamená, že by všem vietnamským žadatelům o mezinárodní ochranu měl být udělen azyl či jiná forma mezinárodní ochrany bez vazby na konkrétní doložený azylově relevantní příběh a také bez ohledu na pravidla podmiňující přípustnost opakovaných žádostí o udělení mezinárodní ochrany. Pro takový postup není opora v zákoně o azylu ani v recentní judikatuře Nejvyššího správního soudu.
17. Ve zbytku jsou již žalobní tvrzení o porušení některých ustanovení správního řádu a zákona o azylu uvedena v bodě III. žaloby formulována obecně. V rozsahu, v jakém byly provázány s dalšími konkrétními žalobními body (ohledně tvrzených důvodů, pro které by měla být žalobci udělena mezinárodní ochrana), se s nimi již krajský soud vypořádal výše a ve zbytku se krajský soud omezuje na konstatování, že z obsahu spisu se porušení § 2, § 3, § 4 odst. 1, § 50 odst. 4 a § 68 odst. 3 správního řádu ani § 12, § 14 či § 14a zákona o azylu nepodává. Bližší vypořádání těchto námitek již krajskému soudu neumožňuje jejich obecný obsah.
18. Krajský soud z výše uvedených důvodů žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

19. Podle § 60 odst. 1 s. ř. s. krajský soud žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení, protože žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému podle obsahu spisu nad rámec jeho běžné úřední činnosti žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je **možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu.

Ostrava 9. ledna 2023

JUDr. Martin Láníček
samosoudce